

Bérmét-ten Jerelek el nem fogadtak.

Előzetési árak:
Helyben határ borít, vagy
vidékre postán küldve:
Egyes évre . . . 7 ft — kr
Két évre . . . 12 ft — kr
Negyedszáz . . . 1 ft 10 —
Fülsőre egész évre 20 frank.

Egyes évre 5 fr. a kapható
a külsőhatáron a fűrészt
fűrésztől távolabb.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

A Brassói Magyar Kaszinónak, az E. M. K. E. brassomgyei választmányának és a
Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda

Brassó, Kupa-utca 24. szám alatt.

hová a lap szállani részét illető közlemények intézendők.

Felkeltő szerkesztő:

Dr. ZAKARIÁS JÁNOS.

Előzetési díjazás nem adatik.

Léptelődés:

A Közművelődési Irodalmi és műnyomdai részvtárs. Kolozsvár.

Kiadó: Közművelődési nyomda Brassó

Magyar nagylelkűség.

Ez éven alatt, a következő vesztéseket költi a „Nemzet” jan. 20-iki száma. Ecsiket tartalmának nagy jelentőségűt fogva átvesszük a vesztést körül győződve járunk meg abban az őrdetés magyar nemz. i politikai események értéke kifejezése.

Budapest, jan. 19

(pk) Egy nyitókai szerb vesztésről látnak és vesztés. Mit bevadot az esztendő előtt a királyi ügy. Szeg. A házi és igazó erke. „Zastava” című hírlap hírelt: nemzetié lapján jelent meg a cseksó ma állt a budapesti esküdték előtt a cseksó, hogy őt nevelten gyermek atyja s erre az esküdték — fölmentek.

Majd minden esküdtéki télet után fölment a kérdés: vajon eléggé érett-e a magyar nemzet az esküdtéki intézményre s ki lehet-e terjeszteni ez intézmény hatáskörét a sajtorvisekkel túl is, vagy pedig még e hatáskörön sem tudja az jól betölteni?

Ez a kérdés a „Zastava” mai pöré után is fol fog merülni nemsoká magán-körben, hanem bizonyára a nyilvánosság előtt is. Mi e kérdés előzental egyszerűen kitérünk s csak a következő általános megjegyzés sorozatunk.

Eszküdtéki intézményre csak oly országban lehet jussa, a melyben először is a közművel és tisztességre, másodsor a méltóságra és harmadsor a nemzeti érzés oly erős és oly általános, hogy az esküdtéki ítéletek semmiféle habozásnak és ingadozásnak nem lehetnek kitéve.

Hogy ezeknek a föltevéseknek Magyarországon meg tud-e felelni, arra nézve al-kosson mindenki magának vélekedést a kon-

krét esetek után. Mi még a mai esetet sem vesszük kritika alá s kívánjuk a csávából szerencsén kiemeltek polgártársunknak, élvezze boldogan szabadság családj körében, neveljen őt gyermekeiből hogy magyar hazafiak, mist a minőség ő magát eddigi mutatta, sőt azt is elvárjuk több, hogy a jövőben a magyar állam-szene előtt meghódolása által fogja meghálálni a magyar esküdték nagylelkűségét.

Ezrel a szóval azonban „nagylelkűség” foglalkozunk kell egy kicsit, mert a mai sajtorvisek nem csak egy védelmetlenséget az nagy szerep, hanem egyet is alapulvása ez az egész magyar politikának.

Ez a nagylelkűség, mely ma fölment egy lázított s bűntelenül visszabocsát családja körébe, igen nagy szerepet játszott, de igen sok rosszat is hozott mi reánk. Talán jó lenne már végre egyszer nem csak leszá-molni, hanem föl is hagyni.

A loyálisit ellenességkel szemben lehetett igen nehéz cselekedet, de annak sokkal elterjedtebb népies kifejezése a — balcség.

A társadalmi életben az egyeseket, a kik az őrszék luxust megengedik maguknak, életheletlenek szoktak nevezeni S vajjon, ha egy nemzet köztök az el, életvesztés lesz által?

Végre is, ha a magyar faj nem állam-alkottó és fenntartó így ez országban, ha nem kizárólag magyar nemzeti állam va-gynak: akkor nyugodtan bele egy poligott állam federalit szervezete és ismer-jük el a nemzetiségek, mint külön köze-gy egységeket, állítsuk vissza hatályába a

nemzetiségi törvény minden intézkedését, adjuk meg a nemzetiségeknek minden íren, a közigazgatásban, az igazságszolgáltatásban és a közoktatásban a külön jogokat, de akkor aztán ne beszéljünk a nemzeti politikáról s ne áldozdunk egy magyar köz-gy vívmányokról, mert egy levezet alatt beszélünk magyar nemzeti politikáról és a nemzetiségi törvényt teljes egyetemeséről: nem egy, mint politikai szélesmosság.

Hi azonban ezt a szegénytelen nemzeti megmozdulást és megvalósuló abid-kálat nem akarjuk, ha mi alkotók és mi tartjuk főn a magyar államot: akkor hagyjunk fel az azzal az erővel magyar nagylelkűséggel, a mely mindig csak nyitott ellenégeté bűntörtérel fel s miket egyeztetik; akkor ne beszéljünk nemzetiségi külön előnyökről és nemzetiségi törvényről; akkor kövezzük a magyar állam nyitvevése érvényesítését közgazdaságban, igazságszolgáltatásban és oktatásban; akkor ne tartjuk a magyar állam-szene megsejtését, még a szabad sajtóban sem.

A fölszegecs nagylelkűséget váltás fel az erély, a köznyit és győzségség az önérték. S a nemzeti politikát ne használjuk nemzeti lobogónak, hanem tegyük vérvé a nemzetnek, öntsük be a közérzetbe, amely aztán így megrögzöt, lanyha nagylelkű-ségi ítéletek helyett, még az esküdtéki verdekiben is egy hatalmas és önértékes nemzetet mellősség és szigorú fogja visszatéríteni.

Mikor a neuzeti politikai céljait mutogatjuk s feladatait először a nemzet előtt, ne tereljék el ennek figyelmét távolról közgyl vívmányokról, ne irányítsuk közgyl oly dolgokra, a melyek más fakto-

rok hozzájárulását is igénylik, hanem rannak a nemzeti politikának közelekvő céljait és feladatait, a melyeknek megoldása kizárólag a nemzet hatásaköré tartozik s ekkor is töltök látni. A nemzeti politikai sajtónyit a beilygi kormányzatát kell helyezni, nemzeti politikát kell követni a közigazgatásban, az igazságszolgáltatásban, a köz-oktatásban, nemzeti politikát a nemzetiségekkel szemben. Erre kell koncentrálni az erőket, egyetemes a pártokat, itt kel, kiteljen a legnagyobb erélyt, lelkesedést kitartást és tapintatot. Össze kell keverni a polgári bizasság által a különböző fakto-ryk egymással. Össze kell egyíteni különböző vidékek különböző agy lakosait a telepte-ekkel, s itt nemcsak a nép teleptetés érteki, hanem ilyen teleptés számba kell venni a hivatalnokok áthelyezése is. Hadd keveredjünk; hadd assz-milálódjunk. S az így agytrutt nemzetbe lebeljünk egy szellemet, egy érzést, egy ideát. Ha ezt a nemzeti politikát követjük s ha ezt a nemzeti munkát elvég-tyük: akkor aztan meg megengedhetjük magunknak azt a luxurizus nagylelkűsége-t, hogy a lázítottak bűntelenül szédnek, bocsátjuk.

Politikai hírek.

Milán és Natalia. A püspöki színt vezérelve kijelentette, hogy a királyi szék-tyű válassza meg az elnököt, a minok következőben a haza-ság jogerő-tyűn fennáll a nemzeti nyitvánnyal. A radikális lapok átvették a kibőltek, a liberálisok tartózkodással beszéltek róla, mert azt látják, hogy Natalia, kiknek előzetesen Rissiof-tyű ellen nemeres, éreztetési fogva volt szemben hatalmát. Persze ott orsz. helyt tartarillad ad-tyűtő Milán és Natalia.

Érték állítása szerint annak idején legvárható-tyű képmel volt.

Szegedgy kereszténytanym véteteli s az első püskádus által-művelés szeptóris dajkalmán egyelőben. A kép megérte. A dajka, egy-tyű heverek előben, his kocsimálmal szánalmára látogattak; a szánális ötletem annyira megjelente, a fényképezés, hogy arczommal nem törőd-e, nekem szegyezt a masinát. — Egy — kéttő — három — s mi meg voltunk örökök.

Az arczkép előzetes. — De, oh fátum! Dajkám, hogy a képet egyen, addig lefotografált a szánán, meg tolmácsommal egészen elaktára szemem s én egy lesem-tyűtől, mint egy hanyat feltettét meemel-tyűtől, hogy nyitok helyt lálal az égnek.

Új barátom szándékollt magyarrágya a képet, mosolygva így szolt:

„Araszod dajkaja szép lehetett. E képet szánom az illem szabálya tilja fel használni.”

Szánlom, de mással nem szólhat-tyű.

„Vétesse le magát, az egy pillanat máve.”

Megiettem.

Határnapra kezdetben volt arczképem tila forint elől az egy általán által me-tyűndelési költés-tyűre, mely 80 forint szolt.

TÁRSASÁG

En vagyok a világ csufja.

(A „Brassó” eredeti tárgyalása)

Miatlan sem a tisztelt keresztes úr, sem a nagyérdemű közönség nem ismer, kötele-tyűsége tartom mindenkől elől személylérsé-tyűsége adni.

Természetem karos, Jársum könnyű, de súlyom 32 kiló, mi nem engedi meg nelem annal mezeily-díszes, hogy szőben, annal személy-díszes. Hajam szőben, sző-kálam s más egyetemes az arczomnak fekete Sokan, kik a mai kor szédsőgésben gyakor-tyűltek, azt állítják, hogy az előbbi festem sőt akadnak olyak is, kik szőgármák busis barnarózsá igyek, ha titkosan elarúljú. Sző-tyűgely, his tudnak, hogy mennyi kellem-tyűségei okoznak nekem a természet s paján-játka, felhagyának a gyusznyitásokkal. E kellemetlenökhöz mondok itt el egyet.

Évekkel ezelő, egy szép délután beront hoztüm egy elegánsan öltözött úr ember, kik egy szánárkölt megkapott hordart követeti. As ur bemutatja magát, a hordart nagydarab jara lerokditi.

Ezkből megfogom, hogy az előbbi egy

bécsi arczképfestő társaság utazója, az utóbbi annak főnöke.

Ő urát, hogy valam megismerkedhetek, Engem pedig beelőzöttök körömyektek.

Mindketlen leülünk; új ismerősim nem várná küldött, rugyuljott és az asztalon levő szavark egyike s a ből néhány bódor fűs-tyűtől világra egyetemes a ből önkényen igyeketett engem arzó, hogy a bécsi szavark hasonli-tyűltek nálam jobbak, mint a milánk; sőt felaján-tyűlta a szavarkalát a tőrem így meg pedig oly méltón, hogy ő a tarulat által, nyitvő ő ké-tyűsét, engem lefotós, — mert, úgy mond, egy-tyűt kíp bizonyára mindenkéül hástak fog kel-tyűni — s midán a kíp, azis, ezsküldve, pár szav szavart is fog elhozni csomogolati.

En ember — alvótanra tipintott — a menyőnyik ki látott olyan magyar embert, ki a finiszert szeresse s azt lefotón ne öhlytana. „Tartom”, mondok s ezzel átértéket az üzletre.

Társulatunk általán egyen nagyra, mellé arczképfestő lefotós. Lefotósát ezsküld-tyű X. hozog és a családja, Y. gróf és nejét, Z. báró gyermekeiről. Q. bankárt és másiret, — hordár, adja a képetek.”

Egy pillanat alatt öt hvevettük mind e nagy urakat szembe. Szédsőgésből méltó to-tyűtő arczok a férfiak, kacsér mosolygással ajkukon a hölgyek.

Egyet sem ismerem közülük s így ur beiditök kényen volt elhatárovala, hogy mind ketőnkben vannak telidre, de észre-tyűtő, hogy még nem egyötöt meg köldöm, valami elismervény mutattat elő valami elnöki feje-tyűsége sarjadtok. Lehet, e vagy ur saját tulajdonság, mint szép úr szerepel, de én e öny tulajdonságok semmi hasonl-tyűtő sem: vehe-tyűtő, s így meg kellé elégednem azzal, mi az utazó és elismervényűtől nekem fel-tyűtő rogtatlam.

Mindenkőlől kíváncsy araszod, hogy a fátum, melyet kibőltek, szolt s hogy a órem ritkítja pártja. Ha parancsolja, azonnal öks-tyűtő, s teljes arczképfest, előre is biztostom, hogy a kép sikerül léte, annyira is inkább, mivel szerencsén van araszodot személyesen látni s így arcz, haj, szakkal szánárnyaltat-tyűtő a vonások sajtósajátosság pontossan fogye-tyűtőben. Mindaz egy képmel nagyon fontos — rogtant fontos. His azonban araszodot-tyűtő volna egy képmel, bármilyre régi felvétel, legyen azzal sőt rendelkezésükre bocsát-tyűtő, a kép szeretőivel fog önké vissz-szál-gáltatni.”

Hasztalan volt minden megengedés, hogy egyötöm az arczképfestő feje-tyűsége et, hogy roha sem vétetelm lemagom.

Nem tagadtom.

Végre előkerestem egyet, mely szók-

